

інститути, серед яких і інститут дискреції, варто розширювати межі розсуду суб'єктів правозастосування. Таке розширення сприятиме реалізації імперативу верховенства права, без якого важко уявити існування громадянського суспільства, а відповідно й діяльність державних інституцій.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (в редакції від 21.02.2019) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV (в редакції від 04.11.2018) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
3. Кораблина О. В. Усмотрение в правоприменительной деятельности : общетеоретический и нравственно-правовой аспекты : автореф. дисс. ... кандидата юридических наук : 12.00.01 / Кораблина Ольга Викторовна; [Место защиты: Сарат. юрид. ин-т МВД РФ]. – Саратов, 2009. – 20 с.
4. Мірило правовладдя : коментар; глосарій / С. Головатий. – К. : ВАІТЕ, 2017 – 165 с.
5. Скударнов А. С. Усмотрение в процессе реализации прав, свобод и обязанностей граждан : монография / А. С. Скударнов, В. М. Шафиров. – Москва : Проспект, 2017. – 212 с.

Зеленіна М.В.

*студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ, м. Дніпро
Науковий керівник: **Наливайко Л.Р.**,
доктор юридичних наук, професор*

ІНСТИТУТ БЕЗОПЛАТНОЇ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Сьогодні в Україні набуває розвитку інститут безоплатної правової допомоги як гарантія захисту прав і свобод людини і громадянина. Так, порівняно із 2011 р., рівень якості досліджуваного інституту значно зріс. Проте, питання щодо забезпечення належного якісного рівня безоплатної

вторинної правової допомоги, залишаються актуальними, що в свою чергу зумовлює необхідність дослідження окремих теоретичних та практичних аспектів її функціонування.

Питання щодо надання безоплатної правової допомоги, зокрема вторинної, досліджували у своїх наукових роботах, як теоретики, так і практики, зокрема: А. Бежевець, Є. Бова, С. Гончаренко, І. Гловацький, С. Фурса та ін.

Поняття та механізм реалізації безоплатної вторинної правової допомоги регламентований національними нормативно-правовими актами, зокрема: Конституцією України; Законами України «Про безоплатну правову допомогу», «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» тощо, а також міжнародними договорами, ратифікованими Верховною Радою України. Правову сутність зазначеної кваліфікованої юридичної допомоги можна представити через наукові праці вчених, які досліджують різні аспекти безоплатної вторинної допомоги.

Конституція України у ст. 59 проголошує, що кожен має право на правову допомогу. У передбачених законом випадках ця допомога надається безоплатно [1]. Основним нормативно-правовим актом у сфері безоплатної правової допомоги є Закон України «Про безоплатну правову допомогу» від 02.06.2011 р. № 3460-VI. Так, відповідно до ст. 13 Закону, безоплатна вторинна правова допомога – вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя [3]. До системи законодавства також входять Цивільний процесуальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а також міжнародно-правові акти. Зазначені документи регулюють різні аспекти надання безоплатної вторинної правової допомоги, а саме особливості суб'єктного складу правовідносин у зазначеній сфері, фінансування, механізм реалізації права на безоплатну вторинну правову допомогу та якісні характеристики забезпечення населення такою допомогою тощо.

Слід наголосити, що у Дніпропетровській області станом на 2017 р. за звітний період найбільше позитивних рішень було прийнято відносно малозабезпечених осіб – 65 %, ветеранам війни та особам, які підпадають під дію Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх

соціального захисту» – 13 %, внутрішньо переміщеним особам – 10 % тощо [4].

Для покращення якості надання безоплатної вторинної правової допомоги створено мережі дистанційних та мобільних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги, що спрямовані на допомогу особам які не мають можливості самостійно звернутись до суб'єкта надання безоплатної вторинної правової допомоги з різних підстав [2]. За допомогою зазначених пунктів громадяни навіть у найвіддаленіших від районних центрів місцях проживання можуть отримати безоплатну правову допомогу. Так, під час виїздів мобільних консультаційних пунктів за місцем фактичного проживання осіб зазначена допомога надавалась непрацевдатним особам, людям з особливими потребами та інвалідам. Проте, відкритим залишається питання забезпечення таких пунктів якісною державною підтримкою та фінансуванням.

Аналізуючи різні елементи надання безоплатної вторинної правової допомоги, якісний критерій її надання притаманний кожному з них. Зазначений критерій залежить від багатьох чинників. Наприклад, адвокатами обговорювалась теза про стимулювання до надання якісної допомоги, оскільки значна кількість справ, які знаходяться в адвоката заважає концентрації, і як наслідок, зменшує рівень позитивних рішень [5, с. 271]. Крім того, безоплатна правова допомога не передбачає підтримку громадян у зверненні до міжнародних судових установ, наприклад, до Європейського суду з прав людини. Допомога на міжнародному рівні може бути надана системою громадських приймалень Української Гельсінської спілки з прав людини.

Отже, безоплатна вторинна правова допомога спрямована на забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Головними критеріями є доступність, реальність та необмеженість такої допомоги, що забезпечуються відповідними суб'єктами склад яких визначений законодавством України. Забезпечення вищевказаних критеріїв визначає якість надання безоплатної вторинної правової допомоги і, як наслідок, рівень захищеності населення держави та рівень її демократизму.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 р. / *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Координаційний центр з надання правової допомоги: офіційний веб-сайт. URL: <http://legalaid.gov.ua>.
3. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 23.12.2011 р. № 3460-VI / *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 51. Ст. 577
4. Про виконання річного плану діяльності у Дніпропетровській області на 2017 рік: інформаційна довідка Другого дніпровського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги. URL: <http://dnipro.legalaid.gov.ua/ua/mc/druhyi-dniprovskiyi-mts-z-nadannia-bvvpd>
5. Яновська О.Г. Загальні засади надання безоплатної правової допомоги у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 4. С. 268-274.

Зігунов В.Ю.

*студент юридичного факультету
Сумського національного аграрного університету, м. Суми
Науковий керівник: Михайліченко М.А., к.ю.н*

ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕНШИНИ

Прийшовши до влади, Гетьман Павло Скоропадський та його уряди тримали курс на забезпечення суспільного спокою і політичної стабільності в країні. Завдяки цій політиці поодиноким і нехарактерним явищем стали такі та явища, як єврейські погроми. Це можна пояснити жорсткою внутрішньою політикою гетьманського уряду, суворістю австро-німецького окупаційного режиму та відсутністю масштабних воєнних дій [5, с. 126].

Разом із тим, доба Гетьманату позначилась скасуванням національно-персональної автономії національних меншин та національних міністерств (російського, польського та єврейського). Проте, як зазначають дослідники, діяльність трьох національних міністерств фактично тривала